

THUIS IN DE GEMEENTE

WERKELIJK ÉÉN ZIJN

Efeziërs 4: 1-6 en 25-32

Korte samenvatting van de preek

De vraag “Voel je je thuis?” is voor veel mensen belangrijk. Toch kan die vraag ons ook op het verkeerde been zetten. Want thuis voelen en thuis zijn zijn niet hetzelfde.

Thema: wat ons werkelijk één maakt

1) die eenheid is gegeven.

Paulus roept ons op om de eenheid van de Geest te bewaren. Opvallend: hij zegt niet dat we eenheid moeten maken, maar dat we haar moeten bewaren. Zij is ons al gegeven.

Paulus onderstreept dat met een indrukwekkende belijdenis: één lichaam, één Geest, één hoop, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen. De hele Drie-eenheid is betrokken bij de eenheid van de gemeente. Daarom lijkt de gemeente uiteindelijk meer op een gezin dan op een club. Een club bestaat uit mensen die elkaar uitkiezen op basis van gedeelde interesses of levensfase. Een gezin wordt bijeengehouden door een gezamenlijke afkomst. Zo zijn wij verbonden doordat wij dezelfde Vader hebben. Thuis zijn gaat daarom vooraf aan thuis voelen.

2) eenheid is soms ver te zoeken

Toch weet Paulus ook dat die eenheid vaak ver te zoeken is. Anders zou hij niet hoeven spreken over geduld, verdraagzaamheid, leugen, boosheid en bitterheid. Ook in de kerk zijn er mensen met littekens, mensen die zich niet gezien voelen en mensen die moeite hebben hun plek te vinden. Om daar goed mee om te gaan moeten we beseffen dat er aan onszelf ook van alles ontbreekt, terwijl we uit genade toch echt Gods kind zijn. Daarom moeten we ons inspannen om te worden wat we in Christus al zijn.

3) eenheid vraagt een ander karakter

Die inspanning begint niet bij activiteiten of organisatorische maatregelen, maar bij karaktervorming. In de vorige preek zagen we al dat het evangelie niet alleen ons gedrag verandert, maar onszelf. Wie weet dat hij door Christus geliefd en vergeven is, hoeft minder met zichzelf bezig te zijn. Zo groeit er ruimte voor nederigheid, zachtmoedigheid, geduld en verdraagzaamheid – precies de eigenschappen die onmisbaar zijn voor echte gemeenschap.

4) eenheid is een werkwoord

Vervolgens wordt Paulus heel concreet. Spreek de waarheid, wees eerlijk over jezelf, laat boosheid niet verharderen tot verbittering, gebruik je werk en bezit om anderen te dienen en spreek woorden die opbouwen. Doe dat niet uit angst of plichtsgevoel, maar omdat Gods Geest in je woont en omdat Christus jou heeft vergeven. Zo kan de gemeente steeds meer zichtbaar worden wat zij in Christus al is: een thuis bij dezelfde Vader.

Preekbespreking

Wil je de preek nog naluisteren waar dit de bespreking bij is, dan kun je de preek op YouTube terug luisteren (preek 7 juni 2026)

1) intro

Maak een rondje waarbij iedereen kort antwoord geeft op de vraag: Voel je je thuis in de gemeente?

2) reacties op de preek

maak even kort een rondje, waarin iedereen gelegenheid krijgt te reageren op wat in de preek naar voren gebracht werd. Wat deed het je? Wat leerde je?

3) meditatieve lezing van Efeziërs 4: 25-32

Bij de volgende Bijbellesing gaat het niet zozeer om informatie halen uit de tekst, maar om je laten raken door een deel (misschien maar één woord of gedachte) uit de tekst. Het gaat om ontvangend biddend lezen.

- Lees twee keer achter elkaar hardop en langzaam Efeziërs 4: 25-32

- Er volgt een stilte van 2 minuten waarin ieder een 'woord' (het kan een woord, een paar woorden, een gedachte of een vers zijn) kiest dat hem of haar raakt. Heb je een woord gekozen, blijf het dan voor jezelf 'proevend en luisterend' herhalen om het je eigen te maken.

- Ieder noemt nu welk 'woord' hij of zij gekozen heeft. Je legt nog niet uit waarom. Als je wilt mag je het ook voor jezelf houden.

- Er volgt nu een stilte van 3 minuten waarin je gaat nadenken over het 'woord' dat je gekozen hebt: Waarom raakt het je? Wat doet het je? Wat zou er op grond van dit woord in je leven kunnen of moeten veranderen? Enzovoort.

- Vervolgens deelt ieder één voor één daar iets van in de groep (tenzij je dat te persoonlijk vindt). Daarbij mogen anderen reageren (doorvragen of benoemen wat het hen doet), als het maar gericht blijft op datgene wat die persoon vertelt.

- Neem weer een tijdje stilte om persoonlijk te bidden over wat naar voren gekomen is, sluit daarna af in een kringgebed waarbij je met en voor elkaar bidt.

4) Besprekingsvragen

- Wat vind je van de volgende stelling: Zoals Jezus jou liefheeft ondanks al je gebreken, zo moet jij de kerk liefhebben.
- Iemand uit jouw gemeente vertelt je dat hij gaat vertrekken naar een andere kerk omdat hij denk zich daar beter thuis te voelen. Wat is je reactie?
- Wat zijn de overeenkomsten tussen het lidmaatschap van een club en het lid-zijn van een kerk? Wat zijn de verschillen?
- Hoe kijk je aan tegen de kerkelijke verdeeldheid. Zouden kerken moeten streven naar eenheid? Hoe?
- Wat is in onze gemeente al te zien van de volmaakte samenleving die straks komt?

5) gebedssuggesties

a. Iedereen krijgt 4 kaartjes. Schrijf op elk kaartje de naam van een gemeentelid voor wie je zou willen bidden. Geef gelegenheid om de namen te noemen en uit te leggen waarom voor die persoon gebeden wordt. Leg nu alle kaartjes midden in de kring, en breng deze personen in gebed bij God. (Het is niet nodig alle zaken die genoemd zijn weer te noemen).

b. Verzamel zoveel mogelijk gebedspunten met betrekking tot samen een gemeenschap vormen en kerkelijke eenheid. Verdeel die gebedspunten en bidt samen voor de kerk.